१३७

ऋ. १ भरद्वाजः, २ कश्यपः, ३ गोतमः, ४ अत्रिः, ५ विश्वामित्रः, ६ जमद्ग्निः, ७ वसिष्ठः। विश्वे देवाः । अनुष्टुप्

उत देवा अविहितं देवा उन्नयथा पुनः। उतार्गश्चकुषं देवा देवां जीवयथा पुनः॥ १०.१३७.०१ उत- अपि च। देवाः- हे देवताः। अविहितम्- अधोनिहितम्। पुनः। उन्नयथ- उत्थापयथ। उत-अपि च। देवाः। आगः- पापम्। चकृषम्- कृतवन्तम्। पुनः। जीवयथ- उज्जीवयथ॥१॥

द्वाविमौ वातौ वात् आ सिन्धोरा परावतः। दक्षै ते अन्य आ वीतु परान्यो वीतु यद्रपः॥ १०.१३७.०२ द्वौ । इमौ – एतो । वातौ – वायू श्वासप्रश्वासो । वातः । आ – आमिमुख्येन । सिन्धोः – तयोरेको हृदयसमुद्रस्य सम्बन्धी श्वासः । अन्तः समुद्रे हृदीति श्रुतेः । आ परावतः – तयोरन्यः प्रश्वासो दूरदेशमधिकृत्य गच्छति । अन्यः – एकः श्वासाख्यः । ते – तुभ्यम् । दक्षम् – आरोग्यम् । आ वातु । अन्यः – इतरः । यद्रपः – रोगम् । परा वातु – दूरदेशं गमयतु ॥२ ॥

आ वात वाहि भेषुजं वि वात वाहि यद्रपः।

त्वं हि विश्वभेषजो देवानां दूत ईयसे॥ १०.१३७.०३

वात- श्वासाख्यवायो । भेषजम्- स्वास्थ्यम् । आ वाहि- आभिमुख्येन वाहि । वात- प्रश्वासाख्य वायो । यद्रपः- रोगम् । वि वाहि- अपगमय । त्वम् । हि- खलु । विश्वभेषजः- सर्वेषामारोग्यकृत् । यद्वा सर्वभेषजयुक्तः । देवानां दूतः सन् । ईयसे- चरिस ॥३॥

आ त्वांगमं शंतातिभिरथो अरिष्टतातिभिः।

दक्षं ते भद्रमाभार्षं परा यक्ष्मं सुवामि ते॥ १०.१३७.०४

शंतातिभिः- मङ्गळेः। अथो- अपि च। अरिष्टतातिभिः- अहिंसकैः। त्वा- भवन्तम्। आ-आभिमुख्येन। अगमम्- प्रपन्नोऽहम्। ते- तव। भद्रम्- कल्याणम्। दक्षम्- बलम्। आभर्ष-आहार्षम्। ते- तव। यक्ष्मम्- रोगम्। परा सुवामि- दूरे त्यजामि॥४॥

त्रायन्तामिह देवास्त्रायतां मुरुतां गुणः।

त्रायन्तां विश्वा भूतानि यथायमर्पा असत्॥ १०.१३७.०५

यथा। अयम्- एष रोगी। अरपाः- अरोगः। असत्- भवति। तथा। देवाः। इह- अत्र। त्रायन्ताम्- रक्षन्तु। मरुतां गणः- प्राणविशेषाः। त्रायताम्- रक्षन्तु। विश्वा भूतानि त्रायन्ताम्॥५॥

आप इद्वा उं भेषजीरापौ अमीवचार्तनीः।

आपः सर्वेस्य भेषुजीस्तास्ते कृण्वन्तु भेषुजम्॥ १०.१३७.०६

आपः- उदकानि । मूलशक्तिधारा इत्याध्यात्मिके । प्राणायामेन मूलशक्तिधाराः स्पृष्टाः । तस्मान्मूलशक्तिधाराविषये मन्त्रोऽयं भवति । इद्वै- एव खलु । भेषजीः- भेषजभूताः । आपः । अमीवचातनीः- रोगनाशिन्यः । आपः । सर्वस्य भेषजीः । ताः- आपः । ते- तुभ्यम् । भेषजम्- आरोग्यम् । कृण्वन्तु- कुर्वन्तु । ॥६॥

हस्ताभ्यां दर्शशाखाभ्यां जिह्वा वाचः पुरोगवी।

अनामयित्रभ्यां त्वा ताभ्यां त्वोपं स्पृशामसि॥ १०.१३७.०७

दशशाखाभ्याम् - दशाङ्कुळ्युपलिक्षतशोभनकर्मयुक्ताभ्याम् । हस्ताभ्याम् - वायोः प्राणदेवस्य हस्ताभ्याम् । वायोः प्राणस्य हस्तो प्राणायामस्थौ श्वासप्रश्वासावेव । वाचः पुरोगवी - वागुच्चारणाय पुरतो व्यापनशीला । जिह्वा - रसना वायोः । वायोर्जिह्वा श्रुतिप्रसिद्धा वायो तव प्रपृञ्चती धेना जिगाति दाशुष इत्यादिषु । तया च । अनामियल्लुभ्याम् - एताभ्यामारोग्यकराभ्यां वायोर्जिह्वाहस्ताभ्यां मन्त्रसहितश्वासप्रश्वासाभ्यामिति भावः । त्वा - त्वाम् । उप स्पृशामिस - आरोग्यायोपस्पृशामः ॥७ ॥